

Автоматичні розвідники Всесвіту

На орбіту штучного супутника Землі виведено радянський космічний апарат «Космос-300». Планові запуски супутників цієї серії почалися з 10 березня 1962 року. Супутники серії «Космос» по суті першими стали служити практичним потребам людей. Використання штучних супутників Землі типу метеорологічних, комунікаційних, навігаційних, геодезичних, геофізичних, астрономічних та інших призначення відкриває нові широкі можливості для розв'язання різних народногосподарських завдань. Особливе місце серед розв'язаних супутниками «Космос» технічних питань займає автоматична стиківка апаратів у космосі. За допомогою супутників «Космос-180» і «Космос-188» в листопаді 1967 року було успішно завершено велику програму робіт по здійсненню автоматичного пошуку, зближення, стиковки, спільного польоту і розстикування. (ТАРС).

СВЯТО КУЛЬТУРИ, СВЯТО ДРУЖБИ

УРОЧИСТЕ ВІДКРИТТЯ ДНІВ
КУЛЬТУРИ ЧССР НА УКРАЇНІ

КИЇВ. 23 вересня. (РАТАУ). Глибокі корені і добрі традиції скріплюють дружбу між народами Радянського Союзу і Чехословаччини. Економічні зв'язки, творчі контакти, обмін художніми цінностями, культурне співробітництво зближують їх, сприяють взаємному всебічному розквітові і духовному збагаченню. Цій благородній меті сприяють Дні культури ЧССР на Україні, відкриття яких був присвя-

ДНІ ЧЕХОСЛОВАЦЬКОЇ КУЛЬТУРИ НА УКРАЇНІ

лістичної Республіки, яка прибула на Україну. Разом з ними — керівники партійних, радянських і громадських організацій столиці України, творчих спілок республіки, працівники культури. На урочистому відкритті Днів культури виступили представники України і Чехословаччини. Господарі і гості обмінялися пам'ятними подарунками. Київські школярі вручили посланцям братньої країни букети квітів. Потім відбувся спектакль Словацького національного театру. Глядачам було показано оперу Е. Сухона «Крутнява».

На фото: перебування «Ятрань» в місті Угерський Брод (ЧССР). Керівник ансамблю народної пісні і танцю «Ольшави» вручає ятранцям пам'ятний адрес.

Сердечна зустріч

Учора, 22 вересня в Раді Міністрів УРСР відбулася зустріч з делегацією Чехословаччини, яка прибула в Київ у зв'язку з Днями культури ЧССР на Україні. Посланців братньої соціалістичної республіки прийняв член Політбюро ЦК КП України, перший заступник Голови Ради Міністрів УРСР Н. Т. Кальченко. У теплій, дружній розмові він ознайомив гостей з державним устроєм Української РСР, досягненнями трудящих тричі орденоносної республіки в розвитку економіки, науки і культури. Тов. Кальченко побажав чехословацьким друзям щасливого перебування на українській землі. Керівник чехословацької делегації, заступник Голови уряду ЧССР К. Лацо подякував господарям за теплий прийом і дружній побачення. На зустрічі були присутні заступник Голови Ради Міністрів УРСР П. Т. Тронько, керівники ряду республіканських міністерств, відомств і організацій. (РАТАУ).

ГОСТІ УКРАЇНИ

Великий завіт працівників мистецтва Чехословаччини Соціалістичної Республіки візьме участь у Днях культури ЧССР на Україні. Сім професійних колективів і один самодіяльний продемонструють українським глядачам свою майстерність, познайомлять з перлинами культури братньої країни. З цікавим репертуаром виступить Словацький національний театр м. Братислави, який славиться своїми майстрами сцени. Заснований близько п'ятдесяти років тому, театр здобув широке визнання постановками опер і балетів світової класики і особливо сучасних авторів. За великі успіхи в розвитку оперного мистецтва колектив удостоєний ордена Республіки. На нинішнє свято культури театр привіз дві опери — «Крутнява», написану композитором Еугеном Сухонам на сучасну тему, і «Біла хвороба» Тибора Андраша, створену за мотивами однойменної п'єси Карела Чапека. До програми ввечера однокласичних балетів гості включили три спектаклі — «Весна священна» Стравінського, «Дев'ятий вал» Одерілла, «Американець у Парижі» Ершіна. Трудящі України познайомляться ще з одним колективом з Братислави — камерним оркестром. Твори багатьох епох і стилів: такий творчий діапазон цього колективу. Особливу увагу він приділяє пропаганді нових творів сучасних словацьких композиторів. Славою високопрофесійного колективу користуються симфонічний оркестр ансамблю, який посить ім'я свого засновника — талановитого (Закінчення на 2-й стор.)

МОРАВСЬКІ РОЗСИПИ

зай. Чи не найбільше враження на ятранців справила танець-імпровізація «Вербуні», що його виконав чоловічий склад «Ольшави». Ансамбль народної пісні і танцю з Угерського Броду досить популярний колектив. Завжди тепло його приймають у Моравії, знають його як один із найкращих самодіяльних колективів у всій Чехословаччині і навіть за кордоном, адже «Ольшава» — неодноразовий учасник щорічних міжнародних фольклорних фестивалів у Стражніці (ЧССР). Лише чотири дні «Ятрань» був гостем «Ольшави». Та цього часу виявилось досить, щоб стати друзями надовго. Між колективами зав'язалася листування. Як тільки ми повернулися з Чехословаччини, наші нові друзі прислали лист-подяку за наші концерти. Ми запросили їх до себе в гості. А через кілька днів радо вітаємо в Кіровограді співачку і танцювачку «Ольшави». А. КРИВОХИЖА, керівник заслуженого самодіяльного ансамблю танцю УРСР «Ятрань», заслужений діяч мистецтва УРСР.

Пленум Устинівського райкому ЛКСМУ

Відбувся пленум Устинівського райкому ЛКСМУ, який обговорив питання про завдання районної комсомольської організації по виконанню постанови Х пленуму ЦК ЛКСМУ про стан і заходи по дальшому поліпшенню роботи комсомольських організацій по добору та ідейному загартуванню комсомольських кадрів. З доповіддю на пленумі виступив перший секретар райкому комсомолу В. Корнієць. В обговоренні доповіді взяли участь секретар комсомольської органі-

зації колгоспу імені Куйбишева Л. Мунтян, комсомольський пропагандист колгоспу імені Ілліча Н. Баліцька, організатор позакласної роботи Седнівської СШ І. Чердинченко, райвіськом, В. Ярошевич, секретар партійної організації колгоспу імені Суворова Г. Субота та інші. В роботі пленуму взяли участь секретарі райкому КП України І. О. Оковинний і О. Ю. Ткаченко та другий секретар обкому ЛКСМУ М. Гайдамака.

Знову напружені дні у хліборобів колгоспу «Україна» Гайворонського району. Мета — і в наступному році мати на гектарі не менше 30 центнерів пшениці. Сівачі працюють як годиться справжньому господареві. Їх перший порадиш колгоспний агроном С. С. Лісничук. На злітку: молодий механізатор М. СОТНИЧЕНКО, агроном С. С. ЛІСНИЧУК та студентка Знам'янського сільськогосподарського технікуму С. УШАКОВА. Фото В. ЗЕМНОРІЯ.

ПОЛІТИЧНИЙ ГАРТ ЯКЩО ВИРІШУВАТИ ТВОРЧО

Нинішнього року, коли серед комсомольських колективів шириться змагання за гідну зустріч 100-річчя з дня народження В. І. Леніна, коли ще більше зріс інтерес молоді до ленінської теоретичної спадщини, підбір пропагандистів гуртків комсомольської політосвіти має особливе значення. Завдання пропагандиста — сипнути слухача до особистих творчих пошуків, у повсякденних справах, у рості політичних і господарських успіхів окремих колективів віднаходити задуми і передбачення В. І. Леніна. Від особи пропагандиста, від його політичної освіченості і підготовки, коли виклад теми перетворюється у творчу імпровізацію, коли пропагандист настільки легко оперує фактами і теоретичними поняттями, що йому не потрібно повсякчас звертатися до конспекту, у великій мірі залежить політична робота комсомольської організації. У Голованівському районі заздалегідь подумали про це. До політичної роботи серед молоді залучено керівників підприємств, голяк колгоспів, учителів, інженерів, працівників райкому КП України, райвиконкому. Всі ці товариші мають певний пропагандистський досвід, переконані комуністи, які, як говорив В. І. Ле-

нін, роблять політику на кожному кроці. Рік Ленінського ювілею визначив у більшості райкомів і міськомів комсомолу і теми, що будуть вивчатися в гуртках комсомольської політосвіти. Більшість юнаків і дівчат з комсомольських організацій Голованівського району виявили бажання глибоко ознайомитися з життям і діяльністю Володимира Ілліча, з становленням Комуністичної партії Радянського Союзу. Основні гуртки комсомольської політосвіти в районі — «Біографія В. І. Леніна», «Бесіди про партію», «Наш Ленінський комсомол», пропагандисти яких розкриють перед юніми слухачами велич духовних скарбів вождя і його соратників, покажуть всю багатогранну революційну діяльність В. І. Леніна по створенню першої в світі соціалістичної держави. Отже, працівники Голованівського райкому комсомолу, секретарі первинних комсомольських організацій вірно зрозуміли прагнення комсомольців в новому навчальному році, щодо вивчення основних політичних проблем. Проте в самому комплектуванні мережі політичної освіти допущено чимало недоліків. Комплектація контингенту гуртків у першу чергу визначає прибли-

но однакового освітнього рівня тих, хто буде навчатися. В цьому питанні у голованівців не все гаразд. Скажімо, в комсомольській організації колгоспу «Рассвет» біографію В. І. Леніна будуть вивчати слухачі з вищою, середньою і восьмірочною освітою. Немає потреби доводити, що матеріал окремі слухачі будуть сприймати по-різному. Подібне трапляється і в інших комсомольських організаціях. Наголошувалося, що слухачам комсомольців мало дати лише знання ленінських ідей, їх треба залучати до вирішення конкретних політичних і господарських проблем. Найкраще це робити на прикладах свого колгоспу, підприємства. Показати ріст добробуту колгоспників, розширення виробничих площ на підприємствах, показати культурне зростання соціалістичного села, стирання граней між селом і містом. Пропагандисти мали під час канікул подбати про узаочнення. Останні не мали змоги цього зробити, бо затвердження їх відбулося наприкінці. Тематику політнавчання затверджено в той же строк. Ця практика може негативно відбитися на рівні політнавчання в окремих гуртках. У райкомі показують надій на досвідченість пропагандистів. Але й пайдосвідченіший мусить підготуватися, щоб провести заняття цікаво, глибоко і високоефективно. В. ШАРІЙ, спецкор «Молодого комунара», Голованівський район.

ГОСТІ УКРАЇНИ

(Закінчення. Поч. на 1-й стор.)

того композитора і диригента Віта Неедлі. З успіхом гастролював він у багатьох країнах світу — Польщі, НДР, Радянському Союзі, Швеції, Голландії, Японії. Своєю діяльністю оркестр сприяє розвитку кращих музичних традицій. Українським

слухачам симфонічний оркестр запропонує симфонію ре мінор Антоніна Дворжака, концерт для камерного оркестру Інджіха Фелда та балетну сюїту Павела Нозефа Вейвановського.

Одним з кращих чоловічих хорів у Європі вважають Орхмені Віта Неедлі, який відзначив недавно своє 25-річчя. Він відомий як тала-

новитий популяризатор хорового мистецтва Чехословаччини. Виступам цього колективу притаманна віртуозна майстерність. В його виконанні українські любители співу почують твори класики, чеські, словацькі і моравські народні пісні, а також українські народні мелодії.

Гостем ряду міст нашої республіки буде чехословачський ансамбль пісні і танцю — лауреат всесвітнього фестивалю молоді в Бухаресті у 1953 році. У його програмі пісні й танці народів світу, твори класич-

ного репертуару. За великі досягнення в розвитку народного мистецтва ансамбль нагороджено орденом Праці.

З інтересом чекають на Україні виступу ще одного відомого колективу — духового оркестру охорони Празького Кремля. Без його участі не обходиться жоден військовий парад у столиці ЧССР. Він часто виступає по радіо і телебаченню, дає концерти в Празькому Кремлі. Дві нагороди — орден «Червона зірка» і орден Праці — свідчення його великих заслуг.

Любителі естрадної музики по-найомішше з майстерністю представників цього жанру — артистами естрадного оркестру під керівництвом Карела Вацлава. А шанувальники народного самобутнього мистецтва по заслузі оцінять життєрадісність, іскраві барни, паліональний колорит, якими відзначається репертуар самодільного ансамблю народної пісні і танцю «Ошави» заводського клубу профспілок робітників м. Угерський Брод.

(РАТАУ).

ОНА проходить кілька кроків і озирається. Великий сріблястий човен місяця злегка погойдується над її хатою. Сьогодні в ньому сидить її мати Варвара Семенівна Волошук. А ось учора були квіти і... королева Лента.

Цей дивний човен уже кілька років проводить її вдосвіта на ферму і зустрічає пізнім вечором. Він викермовує на обрій, переповнений її мріями, надіями. І тоді вона думає, що все гаразд, бо завтра човен місяця привезе їй сонце. Кругле і оранжеве. Сонце зігріє всю землю, а їй подарує кілька золотих променів щастя.

СЕРЕД рахманного степу хтось висипав пригріт білих будиночків та густих садів і назвав усе це Червоним. Село, як село. Вулиці шугають попіл парканам, вихолпуючи з-за рогу будову двоверхової школи, пам'ятник загиблим воїнам, клуб. Це, так би мовити, центр Червоного.

Обіч широкої вулиці, неподалік, контори колгоспу, на Дошці пошани мрійливо дивиться зовсім молода жінка. Гладко зачесане світле волосся. Округле обличчя з по-дитячому припухлими устами і густими війми, з під яких вихолпується два голубих озерця. Євгенія Круць, дівоче прізвище Волошук.

Напроти чайної розвертається автобус, розсовує дверцята, і люди легко зіскакують на землю. Перше, що їм кидається в очі, — портрети знаменитих людей колгоспу.

ПРИТИСКУЮЧИ до грудей посвідчення, крутолобе, невисокого росту дівча востаннє переступило поріг школи.

І тут за спиною зазвенів над ривно шкільний дзвоник. Заспівав про дороге дитинство, яке ніколи вже не повернеться. Як залишило свої сліди на обніжку дівочої юності. Відгорталася непомітно сім класів і в один день перетворилися на прозорі сторінки споминів.

— Дівчата, поступатиму в технікум!

— А я кінчатиму десятирічку.

— Завтра їду в Одесу.

Женя Волошук мовчки слухає запальні прогнози своїх однокласників, супить густі брови. І коли Євген Крижанівський, з яким ходила до школи, запитав:

— А ти чому мовчиш?

Тихо відповіла:

— Попрацюю трохи на фермі. Мамі вже важко самій...

Варварі Семенівні дійсно вже важко було обходити свою групу корів. Нерідко її найстаршенька Женя, поробивши уроки, приходила на допомогу.

— Ти, дівчино, до ділки не дістанеш, — жартували доярки.

Але, бачачи, як вправно і зміло доїть мала Волошук, говорили:

— Росте в тебе, Варко, помічниця.

— А й справді, — ясніло обличчя матері, — а там, можливо, і менші пі-дуть моїм шляхом.

Так, Варваро Семенівно, добру ви собі зміну виховали. Нездовзі Женя стане досвідченою дояркою. А слідом за нею приймуть з ваших рук естафету її сестри Галина і Ганна. І хіба не запроміняється радістю зморшки на вашім обличчі, коли Ганна терпляче виходить групу метелів, і її первістки даватимуть по 12—14 кілограмів молока щодня?

І чи не виповниться гордістю ваше серце, коли Женя від імені комсомольсько-молодіжного колективу ферми виступатиме на пленумі райкому комсомолу? Коли за трудові успіхи її знімки прекрасні сторінки районної газети?

СВИНЦЕВО-МАТОВІ хмари небавом розпливаються по сірому небу. Вони ховають блискучий човен місяця, який визирає то над похилою вербою,

то над гостроребрим дахом молочної ферми.

Холодний світанок розхитус на дорозі пелехаті тині дерев і відкидає їх на сині стіни будинків. Завиствою стежкою попіл городами Женя поспішає на перше самостійне доїння. І хоч давно вже знала всі «секрети» своєї майбутньої професії, все одно було страшно-вато. Вже коли підсідала до норовистої Руслани, дівчину охопило тривожне передчуття.

— Ну, Руслано, ну, хороша, — попестила по широкій теплій шії, — ну ось так, адже ти добра, правда ж?

І в цю мить добра Руслана так бучнула, відра під нею наче й не було.

На щастя, з усіх чотирнадцяти корів групи такою «невихованою» виявилася лише Руслана.

Нелегко було п'ятнадцятирічній Жені Волошук торувати свою трудову стежку. Ранкове доїння обривало найсолодші сни. Ручна роздача кормів виявила-

ноги, а червона висока трибуна разом з нею пливе прямо в зал, а потім за межі обласного міста, в їхнє Червоне. На зустріч вибігають подруги по роботі, комсомолки Рая Алімова, Валя Охота, Галя Майстренко, Марія Кочен. Вони в білих халатах і з засуканими рукавами. Галя Майстренко ставить на землю дійницю і обіймає Женю:

— Хвилювалася? А про ферму все розповіла?

— І про нас сказала? — заглядає в очі сестра Ганна, — ми ж викликаємо цілу область на змагання...

Потім уже, під час перерви, у вестибюлі до Жені підійшов ветфельдшер і групкомсорг ферми Олексій Хитрук, який з нею прийшов на пленум обкому комсомолу:

— Молодець! Добре виступала. А діачата наші не підведуть.

— Безумовно, ні! — сійнула з-під брів.

Їхній комсомольсько-молодіжний ко-

ліг вдасться наговоритися молодому подружжю. Бо ось уже який день вони майже не бачаться: він комбайнер, у полі до ночі. Поміж ними лише Олежка своєрідним перекладачем: таткові розповіді про маму, а мамі — про тата.

На синьому тлі стіни над дверима — барвиста грамота, де чітко надруковано, що нею Гайворонський райком комсомолу нагороджує доярку колгоспу «Мир» Євгенію Круць за трудові успіхи в змаганні на честь 50-річчя Ленінського комсомолу.

Женя крадькома кидає погляд на грамоту, ніби боїться, щоб не помітив син, і посміхається радісно майже дитячою посмішкою.

А перед очима червоний куток молочно-товарної. На стіні багряним крилом вогні перехідний прапор обкому комсомолу, який вони тримають уже близько року. Червоними трикутниками світається пам'ятні вимпели.

В їхньому багряному вогні пламеніє і її частка праці. Цього року Женя на честь 100-річчя з дня народження В. І. Леніна зобов'язалася надіти від кожної корови по 4 тисячі літрів молока. На сьогодні вона наділа по 3 тисячі кілограмів.

Та й усі дівчата працюють з комсомольським вогником, який передається і літнім дояркам. При плані на п'ятирічку 37590 центнерів молока вже зараз ферма має 37105 центнерів.

Колектив доярок по надоях на фуражну корову тримає перше місце в районі.

ЗВИЧНИМ рухом відкидає коздру, швидко одягається, і, на хвилинку схилившись над ліжком Олежки, тихо виходить. Ферма зовсім поруч. Тому через кілька хвилин, одягнувши халат, вона прямує до своєї групи. Двадцять голів, як по команді, нашорошують вуха. Вони ще здалеку пізнають ходу своєї господарки.

— Повернись, Сорока!

— Мм-му, — мугає Сорока і слухняно повертається боком.

— Муреля, а тебе що, треба просити? Муреля повертає настовбурчені вуха і якийсь час прислухається.

Женя професійними рухами налагоджує доїльний апарат.

Доїти ними почали нещодавно. Коли вперше занесли в корівник механічні «руки», доярки насторожились. Відверто кажучи, охочих було небагато. Як і завжди, першою взялася молодь.

Спочатку можна було спостерігати таку картину: з одного ряду корови доїлись механічно, а другий ряд доїли вручну. Проте поступово все владналося.

В групі Є. Круць двадцять корів. Щоправда, деякі їй досі не визнають техніки. І тому Жені доводиться доїти їх вручну, а заодно привчати й до механічних «рук».

На фермі ще далеко не ідеальні умови. Корми роздають вручну, молокопривід не працює. Але, попри всі вади, кожного дня у молочній ванні хлюпається біла запашна хмарина, а вагар Оле-на Підвисоцька вписує в таблицю рівні колонки цифр, які свідчать про те, що дівчата не піддаються труднощам і не думають так просто комусь іншому передати перехідний прапор обкому комсомолу.

БУЛИ комсомольські збори. Трохи затягнулись. І зараз Женя поспішає до своєї домішки. Біля контори з високого щита вслід їй дивяться інша Євгенія Круць. Серйозна, з роздуженими темними бровами і ледь помітної зморшкою на перенісці. Це — знатна людина колгоспу, комсомолка, яка однією з перших включилася в змагання на честь Ленінського ювілею.

Женя поминає темний ріг вулиці і дивиться на небо. Сріблястий човен місяця зависає над її хатою, а в ньому — її вісім трудових років і син Олежка.

Раптом човен починає пливати, прокладаючи за собою світлу голубу доріжку. І Жені здається, що вона йде по ній. Іде до обрію.

Вона спокійна. Все гаразд. Завтра човен місяця привезе велике оранжеве сонце, а їй подарує кілька золотих променів щастя...

В. ГОНЧАРЕНКО,
спецкор «Молодого комунара».
Колгосп «Мир»
Гайворонського району.
Фото В. Земнорія.

ЧОВЕН
МІСЯЦЯНАРИС
ПРО СУЧАСНИКА

ся справжньою мукою: рептух з гичкою перегиная її майже адає і ледь не воліє по землі. А відра з молоком? Попервах вони здавалися посудинами, наповненими оловом, які носили до вагі міг хіба що Жаботинський.

Увечері мати лагідно запитус:

— Натомилася, доно?

— Нітрішки, мамо.

— То піди до клубу, кажуть, інтересний фільм...

— Обов'язково піду!

Який там клуб! Через годину дівчина міцно спить, провалюючись у бездонний сон, забуваючи про подруг, про кіно і про руки, які трохи шемлять з незвички.

РУКИ ДОЯРКИ. Я бачив їх у старої колгоспниці: яка не один десяток років віддала фермі. Вони були налиті багатолітньою втомою і все ж не могли бути спокійними навіть тоді, коли їхня господиня в святковій сукні сиділа з сусідами на призьбі. Незграбні і шершаві, вони весь час перебирали у пелені невидиме мереживо.

Руки доярки, справді білі і міцні. Я бачив, як просто і зміло вони поводилися з технікою, примушуючи її виконувати таїнство доїння. Ці розумні руки знайшли собі чудових помічників «Даугаву-100» і «Даугаву-200» і тому могли більше зробити і менше натомитися, ніж їхні попередники, про яких я згадував напочатку.

Руки доярки. По їхніх долонях ковзає вузький човен місяця. Той самий, який досвітком проводжає їх на ферму, а пізньої години — додому. В цей човен ховають вони свої radoші й болі, і він виколісує їх серед зоряного безмежжя.

НАДАЄТЬСЯ слово доярці колгоспу «Мир» Гайворонського району Євгенії Круць.

Це не сон. Женя сама все добре розуміє і все ж, як уві сні, в неї тернуть

лектив задумав справді гарну справу: виступив ініціатором змагання за гідну зустріч 100-річчя з дня народження В. І. Леніна. На це змагання дівчата викликали своїх молодих колег з усієї Кіровоградщини. І ось про це сказати довірили саме їй, Жені. Можливо, тому, що в неї найвищі трудові показники, а, можливо, по тій причині, що вона, не зважаючи на свій молодий вік, уже доярка з багаторічним стажем.

Ця поїздка в Кіровоград надовго залишиться в пам'яті Жені Круць. І не через те, що вона сиділа в президії, що її прізвище занотовували в блокноти кореспонденти, а тому, що дівчата з ферми саме їй доручили виступити від їхнього імені.

— Мамо!

Женя міцно пригортає тендітну постать свого чотирирічного Олежка.

— Скучив?

Син ствердно хитає головою:

— Скучив. Цілий день тебе не бачив.

Де йому, оццю маленькому ведмедю, знати, що мама сьогодні після ранкового доїння погнала корів на випас, а в обідню перерву секретар комсомольської організації колгоспу Віктор Трухін проводив бесіду про Ленінський залік.

Що ж, трудовий вона складає успішно: менше десяти кілограмів від корови не надоеє.

— Знаєш, Олежко, Квасоля знову дала тридцять кілограмів молока.

— А хто така Квасоля?

Хіба йому поясниш, що це її улюбленниця, рекордистка. Вона і зовні гарна. Білі і чорні латки та великі очі, схожі на вологі сливи. Є у Жені й інші плевніні корови, які дають до двадцяти кілограмів молока. Але Квасолі їм не наздогнати.

Вечір снує фіолетові сутінки на обрії, непомітно підкрадається до вікна з-за крилатого куща бузку. Значить, скоро повернеться Микола. Можливо, сьогодні

Молода планета

БІЛЬШЕ року минуло з часу, як Франція пережила небувалу за глибокою і розмахом соціально-політичну кризу. Тоді, в травні 1968 року, на бік бунтуючого студентства різночасно став робітничий клас, підтримавши його справедливими вимогами масовими страйками, у яких взяли участь більше 9 мільйонів трудящих на чолі з Комуністичною партією і профспілками. Загальною конфедерацією праці (ЗКП). Вони висунули розгорнуту програму боротьби за інтереси широких мас, за передову демократію, проти авторитарної політики монополії.

Хоч правим силам у кінцевому рахунку вдалося утримати в своїх руках політичну владу, підприємці й уряд змушені були піти на досить істотні поступки. Заробітну плату підвищили в середньому по країні на 13 процентів, розширилися права профспілок на підприємствах. Проте, в жовтні 1968 року Національні збори прийняли закон про реформу (орієнтацію) вищої школи, розроблений тогочасним міністром народної освіти Едгаром Фором.

Закон передбачав певну перебудову вкрай застарілої, архаїчної і бюрократичної структури університетів. Традиційні промислові факультети гуманітарно-філософський, економічний, правовий, природознавчий, медичний розбивалися на «учбово-дослідні одиниці» з конкретним профілем, більш близьким до вимог виробництва в епоху науково-технічної революції. У кожній такій одиниці створювалися, виборні ради з представників студентів, викладачів і адміністративного-технічного персоналу, яким передавалися певні права по контролю за учбовим процесом, використанню коштів.

Після прийняття закону про «орієнтацію» вищої школи перед студентським рухом Франції постало питання: Що робити далі? По якому шляху йти? Різноманітні політичні течії серед учнівської молоді по-різному розуміють свої завдання.

Лівіша фракція в керівництві Національної спілки французьких студентів (ЮНЕФ) стала на сутобо сектантську позицію, типову для радикалістів дрібнобуржуазного «революційного» Оскільки капіталізм зберігається, міркували її представники, і гнобительський класовий характер системи народної освіти у Франції неминучий, значить, завоювати студентством у травні 1968 року реформи є всього лише принагодою, прийняття якої було б «зрадою» справі «травневої революції». З лівішої екстремістської позиції робилися далекосяжні висновки щодо тактики: студенти закликалися

ГАВРОШІ САНТЯГО

Де б ви не з'явилися у чилійській столиці: на міському базарі, на центральній площі, або на автомобільній стоянці — всюди бродять ці гавроші Сантьяго — обдірані, голодні діти. Вони готові на будь-яку роботу: допомогти піднести що-небудь, почистити взуття, постерегти машину, змакнути з неї наліт, неіснуючий порох, продати будь-що, якщо лише заробити. Часто оті декілька

сентесімос (дрібна чилійська монета) які їм перепадають, служать для них єдиним засобом для існування.

Проблема голоду серед дітей — одна з найсерйозніших проблем не тільки Чилі, але і всієї Латинської Америки. За даними Організації ООН в питанні продовольства і сільського господарства (ФАО), третина всіх дітей слаборозвинутих країн постійно недоїдає. Латинська Америка в цьому відношенні не є винятком. Латиноамериканський континент по праву вважається континентом молодих — 52,7 проценти всього населення молодше 20 років. Але багато дітей не мають можливості вчитися, голодують, позбав-

лені медичної допомоги. В Чилі, наприклад, більше половини дітей віком від 1 до 5 років щоденно недоїдає.

Погане медичне обслуговування призводить до того, що в деяких районах країни із кожних 1000 новонароджених дітей 118 умирає, не досягнувши й одного року. Таке ж становище і в інших країнах Латинської Америки. Як і раніше, десятки тисяч молодих чилійців, аргентинців, бразильців бродять вулицями міст і сіл своїх країн у пошуках будь-якої роботи, яка дасть їм можливість мати кусок хліба.

А. МЕДВЕДЕНКО,
кореспондент ТАРС.
Сантьяго.

Молодь за припинення агресії

НЬЮ-Йорк. (ТАРС). У новому навчальному році американські студенти мають намір розширити антивоєнний рух. По всій країні створюються комітети і організації за якнайшвидше припинення агресії США у В'єтнамі. Обговорюються плани проведення масових студентських демонстрацій і мітингів.

15 жовтня в усіх університетах і коледжах країни на одній день припиняться заняття. В цей день на заклик студентської організації з а і і «Комітет мораторію по В'єтнаму» американська молодь повинна навчальні аудиторії і виступити за негайне закінчення агресії проти в'єтнамського народу. По всій країні студенти організують бесіди і збори з метою викрити аморального характеру американської агресії.

У рекламному оголошенні, яке зайняло 21 вересня цілу сторінку газети «Нью-Йорк таймс», студентська організація «Комітет мораторію по В'єтнаму» заявила: «Було б найбільш міцним у міській свідомості в пасивному чеканні того, коли президент Ніксон і міністр оборони Лейкер визначать, що країна зробила помилку і що уряд без дальшого зволікання поверне війська додому з В'єтнаму».

В оголошенні підкреслюється, що односторонній мораторій молоді проти в'єтнамської війни — тільки початок широкого антивоєнного руху в США.

НА РОЗДОРІ ЖЖІ

СТУДЕНТСЬКИЙ РУХ У ФРАНЦІЇ

до бойкоту виборів у ради автономних учбово-дослідних одиниць, до саботажу екзаменів і фактичної дезорганізації всього учбового процесу у вищій школі викликали таким чином «стихийний рух», здатний перекинутися на робітничий клас і привести до нової загальнонаціональної кризи.

Виходячи з подібних настанов, лівіші, об'єднані в «комітети дій», почали провокувати все більш гострі сутички на вулицях, залізничних, а іноді і в будинках інкогніто. Взявши групу студентів-анархістів влаштували справжній погром у приміщенні ректорату Паризької академії (учбового округу) Сорбонни і нових будівель учбових корпусів на східній околиці столиці. Хулігани розбивали телевізори, різали ножами картини, мазили фарбою стіни, сипали на канцелярські документи.

Ці безвідповідальні акти вандалізму лише дискредитували студентський рух в очах громадськості, давши властям аргументи для суворих політичних репресій — арештів студентів, затримки виплати їм стипендій, відміни відстрочки від призову на військову службу і т. ін. Більше того, ізолюючи учнівську молоді від її головних союзників — широких мас трудящих, лівіші фактично сприяли реакційним елементам в рядах самого студентства.

«Помірні» (точніше кажучи, праві), оплотом яких з 1961 року служили відкрито захоплені властими Національна федерація французьких студентів (ФЕНФ), почали гарячково скоординувати всілякі організації, що стоять на ґрунті «аполітичності», «корпоративності» платформ. Взявши активну участь у виборах університетських рад, «помірні» захопили в багатьох з них більшість, особливо на тих факультетах, де найбільш високий процент студентів — викладачів з буржуазних сімей, медичних, права і економіки.

Не дивно, що здорова частина прогресивної настанови студентства, яка спрочувала власні арозуміти небезпеку «лівого» екстремізму, в свою чергу вжила рішучих зусиль до подолання наслідків дезорганізаторської діяльності лівішків. Центром таких зусиль став рух за оновлення ЮНЕФ, підтриманий Спілкою студентів-комуністів («ЮНЕФ пур сон Ренуво»). Він виник після з'їзду ЮНЕФ у Марселі в грудні 1968 року.

Різко критикуючи недостатність і неспілкуваність урядового закону про орієнтацію вищої школи, представники «ЮНЕФ — Ренуво» бачили в ньому не «обман», а реальні завоювання учнівської молоді в союзі з робітниками, виврали у реакції а халі травневої кризи 1968 року. Вони відкидали безпідставні формули «ліво-радикальних» утворень («ліво або нічого», «чим гірше, тим краще»), вважали єдиною правильною тактику використання органів університетської автономії з метою перетворення їх на плацдарм для подальшої боротьби за інтереси молоді проти фінансової олігархії і її держави.

Учасники «ЮНЕФ — Ренуво» прийняли, суперечливі директивам лівішків керівництва, участь у виборах рад «учбово-дослідних одиниць» зібравши близько 20 процентів всіх голосів і провадять 1200 своїх кандидатів. Тоді проти них виступили анархісти й інші, використовуючи методи прямого терору, але без певного успіху. Незважаючи на те, що на черговому з'їзді ЮНЕФ лівішків утворенням вдалося з допомогою всіляких психотропних масових абергені керівництво в своїх руках, перемога виявилася пірровою. Бо вони надали тяжкий удар по масовій базі студентських профспілок, посіявши в них підцентрові течії як зліва, так і справа.

Отже, якщо спробувати підбити загальні підсумки боротьби в рядах французького студентства за останній рік, то можна прийти до цілком визначеного висновку.

Потерпіла крах кіф про молоді, як нібито абсолютно позакласову силу, що має свої особливі закони розвитку. Політичне розмежування перед лицем нових завдань відбулося серед учнівської молоді досить чітко і закономірно, причому чуждотралізі опинилися, незважаючи на свої словесні крайності, фактичними союзниками правобуржуазних сил під спільним прапором антикомунізму.

Майбутнє в студентському русі Франції — за тими силами, які зуміли на власному досвіді зрозуміти, що без міцного союзу з робітничим класом і його Комуністичною партією учнівська молодь приречена на провистання в неадекватну машину буржуазного суспільства, яку не здатні зрівняти базиліди вибухи саліного обурення. Зростаюче розуміння цієї істини — головна причина неадекватного росту популярності «ЮНЕФ — Ренуво». Лідером руху став Бенуа Монье.

Ю. ЮР'ЄВ.

У „ГЕТТО“ БРЮССЕЛЯ

ЦЕ БУЛА пожежа в «гетто», — так пише бельгійська газета «Польд» про трагедію, яка відбулася в ніч на 1 вересня в одному із будинків в центральній частині Брюсселя. У вогні загинуло не менше 9 чоловік і ще продовжують пошуки тих, хто пропав без вісті під уламками будинку, від якого залишився один острів. Шість чоловік одержали опіки.

Ця пожежа найбільш сильна після того, як в 1967 році згорів універсал «Ліновасон», — викликає велике занепокоєння в Бельгії. Справа в тому, що в результаті розслідування причин пожежі ще раз виникли зворотні бік «спроштаночення» Бельгії. Як можуть знаходитися в Центрі міста будинки в аварійному стані і навіть цілі вулиці, які перетворилися в справжній гетто? — питають брюссельці. А вже будинок на вулиці Ван Артевельде, збудований ще в минулому столітті, зайнявся як факел, і багато його жителів згоріли заживо. В ньому було 17 кімнат, які здавалися під наїм. В цій старій розвалюючій опалення зовсім було відсутнє, і на всіх жителів був лише один туалет.

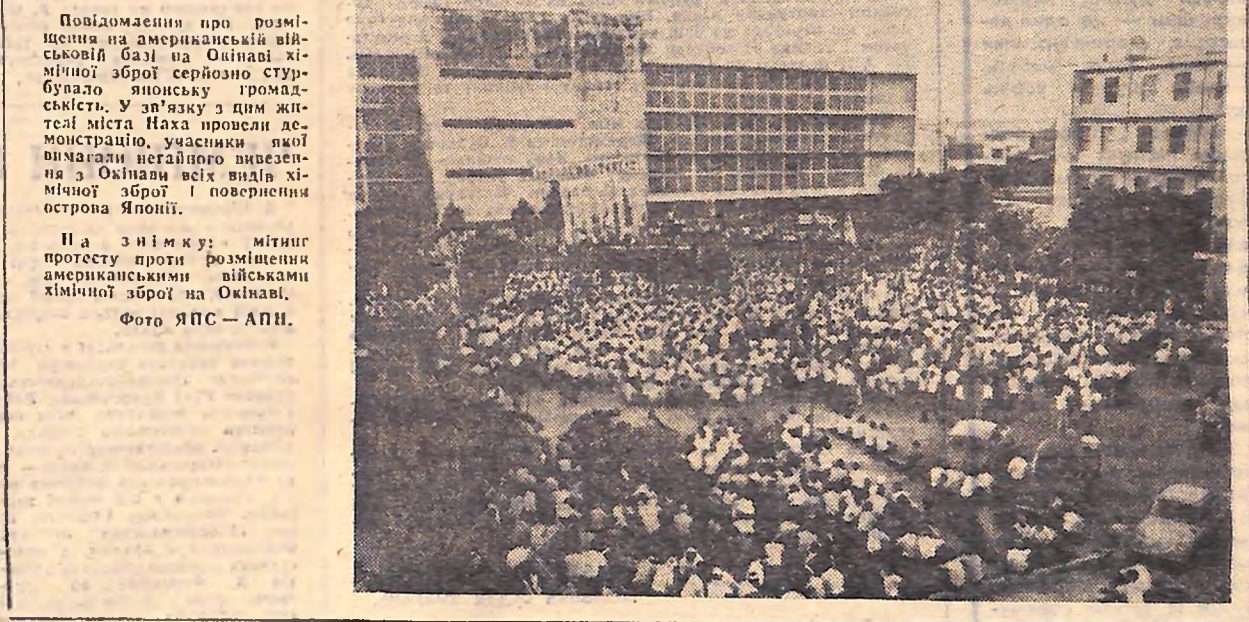
Жителів будинку були в основному іноземні робітники — вихідці із Північної Африки. Не від доброго життя вони «обрали» собі таке житло. Справа не тільки в тому, що заробітки їх, як правило, значно нижчі від заробітної плати бельгійських робітників, але і в

расовій дискримінації, яка існує в країні. Якщо іноземний робітник захоче зняти пристойну квартиру, йому скажуть: «Уже зайнята», або «швидко, але тут не беруть кольорових», — пише газета «Польд». Ось чому в Брюсселі, як і в інших великих містах капіталістичних країн, за останній час утворилися цілі квартали, «відведені» для іноземних робітників, які, як пише «Польд», сама ж Бельгія запросила на роботу. Ці квартали, по суті справжні «гетто». Навіть тут в деяких кафе і ресторанах до «кольорових» робітників ставляться презирливо, а на вітринках подібних закладів виставляються таблички: «Не обслуговуємо північноафриканців».

Ось чому пожежа на вулиці Ван Артевельде викликала такий резонанс в Бельгії. Вона виявила багато тьмових сторін життя, про яке не люблять говорити офіційні особи Бюро загальної федерації праці Бельгії вимагає від властей прийняти необхідних заходів, щоб запобігти подібним катастрофам.

В. ВОЛКОВ,
кореспондент ТАРС.

Брюссель.

КОРОТКО

ЛЕНІНСЬКИЙ ЗАЛІК

УЛАН-БАТОР. Молодь народної Монголії готується гідно зустріти 100-річчя з дня народження В. І. Леніна. ЦК МРСМ розробив конкретні заходи по проведенню серед молоді «Ленінського заліку». Програма «Ленінського заліку» передбачає глибоке вивчення творчої спадщини вождя світового пролетаріату, і насамперед його робіт, присвячених молоді.

РАЙОН ГОТУЄТЬСЯ ДО ЮВІЛЕЮ

СОФІЯ. У Ленінському районі болгарської столиці почалася активна підготовка до 100-річчя з дня народження В. І. Леніна.

На честь ювілею колективи промислових підприємств району борються за виконання п'ятої п'ятирічки на 4 місяці раніше строку. Ті, що відзна-

чаються в змаганні, будуть удостоєні ювілейних грамот і значків. Організуються лекторські групи. Більш як в 100 семінарах вивчатимуться ленінські праці.

НЕОНАЦИСТИ ПІД ОХОРОНОЮ ПОЛІЦІ

БОНН. Неонацистський партія НДП вдалася за допомогою властей провести в Ессен передвиборний мітинг. Демократична громадська організація міста організувала демонстрацію протесту, а якій взяло участь близько 5000 чоловік. Тоді на допомогу неонацистам прийшла поліція, яка пустила в хід водомети. Багато учасників демонстрації заарештовано.

Представники демократичних сил країни рішуче вимагають зупинити неонацизм у Західній Німеччині. Група викладачів університету в Штутгарті звернулася до всіх виборців з закликом ні в якому разі не голосувати за кандидатів НДП.

(ТАРС).

БАРОМЕТР ВІЩУЄ БУРЮ

Літній період не приніс сльотки-небудь серйозного поліпшення в економічному становищі Сполучених Штатів. Спеціалісти вважають, що урядові не вдалося зупинити інфляцію — головну хворобу американської економіки нинішнього року. Ріст цін у країні, здається, не знає меж. Ціна в серпні підвищилася ціна на продовольство, зросла вартість транспорту, медичного обслуговування й інших послуг.

Все літо в США тривав спад ділової активності — дев'ятий уже з часу спаду 1946—49 рр. і при тому найрізкіший і найдовший. Індекс курсу акцій Доу-Джонса, який у США використовується як своєрідний економічний барометр, з травня по липень упав на цілих 160 пунктів — до рівня 800 пунктів (у грудні 1963 року він складав 965) і лише трохи піднявся у серпні. Це падіння є переважаючим серйозним економічним потрясінням.

Найбільше впади в ціні акції так званих «конгломератів» (монополістичних груп, які об'єднують компанії різних галузей промисловості) на зразок «Галф енд Уестерн індастріс», «Літтон індастріс». Знизилася курс акцій авіатранспортних, залізничних, автомобільних, хімічних, текстильних і інших компаній. Навіть поліг «Аполлона-11» на Місяць не зміг зупинити падіння акцій таких гігантів авіакоосмічної промисловості як «Боїнг», «Грумман», «Макдоннел-Дуглас». Цього літа різко знизилася ціна житлового будівництва, а за ними й будівництво комерційних приміщень.

Турботу коментаторів викликає не тільки економічне становище в середині країни. Далекое благополуччя, на їх думку, становить США і на зовнішніх ринках. У липні американський експорт лише ненабагато перевищив імпорту, і вважають, що в цьому році позитивне сальдо зовнішньоторговельного балансу буде лише трохи більше, ніж у минулому році, коли, до речі, воно було найнижчим за останні 30 років. Економічні спеціалісти зараз побоюються, щоб девальвація західноєвропейських валют — за прикладом французького франка — не підірвала ще більше конкурентоздатність американських товарів.

У Сполучених Штатах говорять: «Коли Уолл-стріт простуджується, декілька мільйонів американців чхають». Зараз і Уолл-стріт і інші фінансові центри країни лихоманять так сильно, що економічні оглядачі серйозно побоюються, щоб вони не захворіли хронічним грипом.

Е. ЄГОРОВ,
кореспондент ТАРС.

Нью-Йорк.

Успіхи В'єтнамських патріотів

ХАНОЙ. (ТАРС). За 45 днів — з 1 серпня по 15 вересня — цього року Народні збройні сили визволення Південного В'єтнаму вивели з строю 65 тисяч солдатів і офіцерів противника, у тому числі 25 тисяч американських військовослужбовців, збили і пошкодили 795 літаків і вертольотів, знищили 2600 військових

машин, потопили і підпалили 178 військових суден і катерів, висадили в повітря 80 військових складів противника.

Ці дані наведено у комюніке командування Народних збройних сил визволення, переданому Агентством преси «Визволення».

ЗВІТУЄ
КОМСОМОЛЬСЬКИЙ
КОМІТЕТ

Не успішністю Єдиною...

Третя комсомольська конференція Кіровоградського інституту сільськогосподарського машинобудування готувалася як справжнє свято вузу. Делегати її віділялись особливою підтягнутістю, урочистістю. Здавалося б, сама обстановка підкаже тему великої, цікавої розмови...

Секретар комітету комсомолу Станіслав Погрібний добру третину доповіді присвятив успішності й поведінці. Виступаючи теж пішли цим шляхом.

Комітет комсомолу зовсім не займався питанням успішності студентів, — говорить староста однієї з груп В. Стародубцев. — Де вже говорити про спорт? Я впевнений, що наш секретар навіть не знає своїх чемпіонів...

Далі вияснилося, що тільки за весняну екзаменаційну сесію студенти одержали 440 незадовільних оцінок. Цифра справді катастрофічна.

Невстигаючи — в основному, першокурсники. І взагалі в ході конференції чітко вимальовувалася думка: першокурсники — це одна категорія, старшокурсники — інша. Отут, мабуть, і треба шукати корінь зла.

Справді, Кіровоградський інститут сільськогосподарського машинобудування — дуже молодий вуз. Може, рано вимагати усталених традицій. Але ж зв'язок між курсами повинен існувати! Чому ж тоді тільки зараз п'ятикурсники Іван Псьол вніс пропозицію брати шефство над молодшими групами?

Слід сказати, що пропозицію взяти шефство над відстаючими групами всі зустріли досить активно і схвально. Значить, в інституті не байдужі люди збиралися. Зумій їх тільки спрямувати, і вони зроблять усе. Саме цього й бракувало комітетові.

Та й не тільки цього. В доповіді не без гордості відзначалося, що комсомольська організація інституту з року в рік зростає.

Але за рахунок чого вона зростає? — питає студент О. Динерман. — Тільки за рахунок першокурсників, які прийшли комсомольцями зі школи. В групах же у нас ще багато неспілкової молоді і ніхто не залучає її до комсомолу.

На конференції було обрано новий склад комітету комсомолу. Секретарем обрано Миколу Коломійця — випускника цього ж інституту.

Г. ІВАНЧЕНКО.

У ТАЄМНИЦІ МОЗКУ

Класик природознавства, великий фізіолог Іван Петрович Павлов народився 27 вересня 1849 року в місті Рязані. Семи років почав учитися грамоти, а одинадцяти — вступив до духовного училища, з якого перейшов до Рязанської духовної семінарії.

Світлогляд молодого Павлова формувалася в знаменні 60-і роки, в споку Герцена Добролюбова, Чернишевського, Писарева. Опорою їх матеріалістичного світогляду було природознавство.

Дід і батько Павлова були священниками. Цю професію мав успадкувати і молодий Павлов. Проте він покинув рязанську семінарію і вступив у 1870 році до Петербурзького університету на природничий відділ фізико-математичного факультету, який закінчив через п'ять років. На третьому курсі Павлов обрав своєю основною спеціальністю фізіологію тварин, а на четвертому закінчив свою першу наукову роботу про іннервацію підшлункової залози, за яку був нагороджений золотою медаллю факультету.

У перший період своєї дослідницької діяльності Павлов працював над вивченням серцево-судинної системи. У 1883 році він опублікував і захистив дисертацію на вчений ступінь доктора медицини.

Ного класична праця присвячена відцентровим нервам серця.

У 1888 році, повернувшись з творчого дворічного відраження в Бреславі і Лейпцигу, Павлов розпочав роботи в галузі фізіології травлення. Інтерес до якої був ще з студентських років. Праця в цій галузі швидко дала великий успіх: уже в 1888 році Павлов виявив наявність секреторних нервів підшлункової залози, нервів, які викликають соковиділення. Цікаво, що протягом 20 років західноєвропейські дослідники не могли відтворити дослідів Павлова і брали під сумнів їх правильність, поки один з учнів Павлова не продемонстрував в Англії техніку його експериментів.

У 90-х роках діяльності Павлова набула громадського визнання. У 1904 році його — першого з російських вчених — нагороджено Нобелівською премією — вищою в той час нагородою за наукові дослідження. За тривалий час цієї роботи Павлов отримав чотири дипломи і золоті медалі лауреата, вітальна грамота виголошувалася відносною мовою удостоєного цієї премії. Заради Павлова професором, який повинен був виступити з промовою на його честь, довелося спеціально вивчати російську мову.

На початку 900-х років Павлов приступив до майже неслухняної галузі фізіології — фізіології вищих відділів центральної нервової системи — кори великих півкуль головного мозку. Йі він присвятив 35 років свого життя. Зібраний ним

матеріал був узагальнений в науковій праці «Лекції про роботу великих півкуль головного мозку» в 1929 році.

Вчення про умовні рефлекси є найважливішим досягненням сучасної фізіології. Павлов зробив великий науковий подвиг тим, що розкрив основні процеси, які відбуваються у вищому відділі центральної нервової системи. До Павлова фізіологам була відома лише так звана нижня нервова діяльність.

Особливо широко й інтенсивно розгорнулися дослідження Павлова за Радянської влади. В січні 1921 року В. І. Ленін підписав спеціальний декрет про призначення Павлову, зокрема про видання його безсмертної праці «Двадцятирічний досвід об'єктивного вивчення вищої нервової діяльності тварин». «Хочеться довго жити тому, що небувало розквітло, мій лабораторію! Радянська влада дала мільйони на мою наукову працю», — з вдячністю повторює Павлов у 1935 році. І у відповідь всі сили і знання вченого він віддавав своїй країні, народові, людству. «Хоч що роблю, завжди думаю, що служу чим, скільки дозволяють мені мої сили, пасамієред мій Вітчизні. На мій бачок іде тепер грандіозна соціальна перебудова... Я хочу дожити ще до того часу, поки не побачу останніх наслідків цієї, перебудови...» — заявив Павлов у 1935 році.

На фото: І. П. Павлов відкриває XV Міжнародний конгрес фізіології (1935 рік).

І ЗНОВУ — СТУДЕНТИ

Три дні на Криворізькому шосе тривала міжвідомча першість міста з велоспорту. У змаганнях брали участь збірні команди обласних районів добровільних спортивних товариств. У перший день велогонки на 20-кілометровій дистанції стартували жіночі команди. З результатом 39 хвилин 57 секунд фінішували спортсменки «Буревісника» В. Макаровська, Л. Осипова та Л. Чигрин. Команда «Авангарду» була другою (47 хвилин 20 секунд), треті — спартаківки (53 хвилини 55 секунд).

А на 50-кілометровій дистанції спортсменки «Буревісника» Г. Шеремет, А. Нутовець, В. Мезин та В. Сурков досягли фінішу за 1 годину 16 хвилин 42 секунди. Це — найкращий результат серед чоловічих команд. Другими були авангардівці, третіми — спартаківки.

На другий день в груповій гонці на 32-кілометровій дистанції стартували жінки. Вже після трьох кілометрів було ясно, що перевага на боці команди «Буревісника». З результатом 1 година 43 секунди Вікторія Макаровська виграла гонку. А її подруги по команді Людмила Осипова та Людмила Чигрин долають відстань за 1 годину 1 хвилину та 1 годину 6 хвилин 11 секунд.

Напруженою була боротьба між майстрами спорту В. Тедоренком («Авангард»), Г. Шереметом та В. Сурковим («Буревісник») в гонці на 64 кілометри. Вона готилася до самого фінішу. Нарешті Г. Шеремет виходить уперед. Він фінішував з результатом 1 година 45 хвилин 45 секунд. Лише на 10 секунд відстає від нього авангардівець В. Тедоренко.

На третій день змагань почалися індивідуальні гонки з роздільним стартом. На дистанції 15 кілометрів залікові очки команди «Буревісника» принесла В. Макаровська, Л. Осипова, а авангардівцям — Л. Малець.

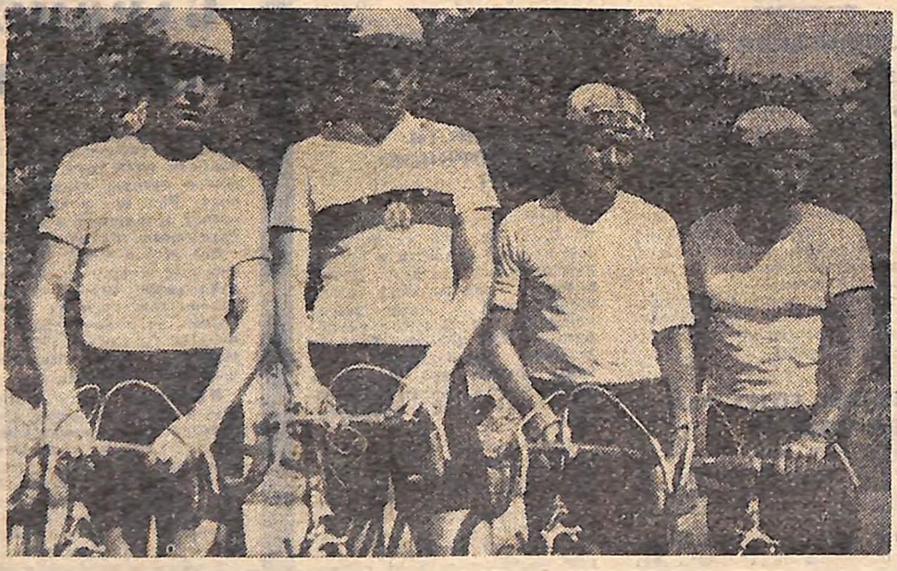
Чоловіки повинні були подолати 25-кілометрову дистанцію. Майстер спорту В. Тедоренко намагався виграти заїзд і це йому ніби вдається, але біля самого фінішу його переграв В. Шеремет, 38 хв. 54 сек. — такий результат цього спортсмена з «Буревісника». А В. Тедоренко відстає лише на дві секунди. Третім фінішував В. Сурков (39.18).

Загальнокомандну першість виграла команда «Буревісника». На другому місці — авангардівці, на третьому — спартаківки.

Варто відзначити, що представники «Буревісника» в найкращому році вже не вперше виборюють перемогу. І кожного разу студентська команда демонструє все вищу і вищу майстерність. На черзі в спортсменів «Буревісника» нові поєдинки. 8—10 жовтня вони візьмуть участь у першості республіканської ради ДСТ «Буревісник».

В. ЗВЕРЖОВСЬКИЙ,
головний суддя змагань.

Першою фінішувала студентська команда.
Фото Ю. ЛІВАШНИКОВА.

ПЕРШІСТЬ — ЗА ЦУКРОВИКАМИ

На стадіоні Олександрійському цукрозаводу закінчилася першість районної ради ДССТ «Колос» з легкої атлетики. В змаганнях взяли участь тринадцять команд. Переконавши перемогу в цих змаганнях зайняли цукровики (інструктор по спорту В. Янчук). На другому місці спортсмени зовієттехнікуму, на третьому — команда районного об'єднання «Сільгосптехніки».

ЧЕМПІОНИ БЕЗ КОНКУРЕНТІВ

В Кіровоградському стрільчому клубі закінчилися змагання на першості обласної ради ДССТ «Авангард» з кульової стрільби. На вогневі рубежі вийшли збірні команди будівельників, машинобудівників, енергетиків, вузькоколійників, працівників легкої промисловості. В кожній команді чотири спортсмени: три чоловіки та одна жінка.

Найкращий результат у стрільбі на 50 метрів лежачи показала студентка Кіровоградського технікуму сільськогосподарського машинобудування Ніна Кухаревська. Набравши 292 очки з трьохсот можливих, вона виконала норму першого спортивного розряду. Друге місце дісталось представниці гірників Світлані Тимошенко (Олександрія), третє — Людмилі Зеленко (Кіровоградська вузтвева фабрика).

У чоловіків у цій вправі переміг червонозорівець Володимир Степанов, Віктор Жаданович (Кіровоградська вузтвева фабрика) був другим, а представник олександрійських гірників А. Фургайло — на третьому місці. Потім — по десять пострілів лежачи, стоячи

та з коліна, дистанції 50 метрів. Серед жінок знову перемогла Ніна Кухаревська, другою була Світлана Тимошенко. Третє місце в цій вправі зайняла представниця енергетиків Людмила Богдасевич (Світловодськ). У чоловіків перше місце виборили студенти Кіровоградського технікуму сільськогосподарського машинобудування Олександр Черненко.

У командному заліку переможцем стали представники машинобудівників — Ніна Кухаревська, Олександр Черненко, Петро Ігатов, Володимир Степанов. На другому місці команда гірників, на третьому — обком профспілки працівників легкої промисловості.

Прикро, що більшість учасників змагань показала низькі результати. За перше командне місце фактично боротьби не було. Чемпіони досягли успіху без конкуренції.

М. СТОРЧАК.

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД

СУБОТА, 27 вересня. Перша програма. 9.00 — Гімнастика. (М). 9.45 — Новини. (М). 10.00 — «Будьте щасливі». (М). 10.30 — Приборкувачі стійлі. (М). 10.50 — Зустріч з майстрами театру. Народна артистка СРСР Майя Плісецька. (М). 11.50 — «Знапія». Научно-популярна програма. (Одеса). 12.20 — Наша віфша. (К). 12.25 — «Незабутнє». (К). 12.50 — До 100-річчя з дня народження Леніна. Фестиваль самодіяльного мистецтва. (Львів). 13.30 — Мультифільм. «Малюк і Карлсон». (К). 14.20 — Атлас народів СРСР. Тувин-

ська АРСР. (М). 14.50 — До Дня машинобудування. «Погляд у майбутнє». (Донецьк). 15.25 — Вистава Омського ТЮГу. 17.00 — «На меридіанах України». (К). 17.30 — Програма кольорового телебачення. «Кістка дося». Прем'єра телеспектаклю. (М). 18.30 — Чемпіонат світу з художньої гімнастики. Болгарія. 20.00 — «Ленінізм — прапор нашої епохи». (М). 20.30 — «Крупні Краузе». Телесеріал. 6 серія. (М). 22.00 — «Музичний антракт». (М). 22.20 — «Портрет митця». Заслужена артистка СРСР Г. Ніколаєва.

ПОКАЗУЄ МІКОЛАЇВ

П'ЯТИНИЦЯ, 26 вересня. 9.40 — Художній фільм «Маті і безмовність». (11 серія). 11.00 — Програма Республіканської студії телебачення. 16.40 — До 100-річчя з дня народження В. І. Леніна. Фестиваль народної творчості. 17.40 — Програма Республіканської студії телебачення.

РЕДАКТОР В. ПОГРІБНИЙ.

ОЛЕКСАНДРІЙСЬКЕ МІСЬКЕ ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНЕ УЧИЛИЩЕ № 5

ОГОЛОШУЄ
ДОДАТКОВНИЙ НАБІР
УЧНІВ

на 1969—1970 навчальний рік

на спеціальності: малар-штукатур, муляр, тесляр, гіпсокар-монтажник. Приймаються юнаки і дівчата з освітою 8—10 класів. Учні перебувають на повному державному утриманні, забезпечуються гуртожитком. Адреса училища: місто Олександрія, селище Дмитрово, вул. Трудових резервів, 23.

ДИРЕКЦІЯ.

Наша адреса і телефони

м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36
Телефони: відповідального секретаря — 2-45-33,
відділу військово-патріотичного виховання і спорту — 2-45-33, решти відділів — 2-45-36.

«МОЛОДОП КОМУНАР» — орган Кіровоградського
обкому ЛКСМУ, м. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Дмитрова обласного управління
по пресі м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.